

A Fővárosi Ítéltábla által képviselt felperesnek - által képviselt alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 22.P.24.217/2012/5. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott 6. sorszámú fellebbezés folytán -tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes **XX** fogyasztó kérelmére meghozott A-PBT-A-562/2012 számú ajánlásában a felperesnek azt ajánlotta, hogy 15 napon belül fizessen meg a fogyasztó részére 2.534.363 forintot, továbbá az eljárásban érintett AXA Bankkal szemben az eljárást a Psztv. 93. §-a alapján megszüntette. Az ajánlás indokolása szerint az AXA Bank a fogyasztó 2011. évi CXXI. törvény szerinti kedvezményes árfolyamon történő végtörlesztésre irányuló kérelmét elutasította, figyelemmel arra, hogy a bankhoz a jogszabályban meghatározott időpontig, 2012. január 30-ig nem érkezett meg a saját erőnek minősülő fedezet teljes összege. A fogyasztó a végtörlesztéshez 400.000 forint munkáltatói kölcsönt kívánt igénybe venni, melyet a munkáltató a felperesnél kezelt számlájára átutalt. Az alperes ajánlásában kifejtette: a végtörlesztés során a munkáltatói kölcsön saját erőnek minősül, arra a saját erőre vonatkozó rendelkezések az irányadók, így annak az AXA Bankhoz 2012. január 30. napjáig be kellett volna érkeznie. Megállapította továbbá azt is, hogy a felperes által a 400.000 forint erejéig kiállított kötelezettségvállaló nyilatkozat nem felelt meg a jogszabályoknak, mivel a kölcsönt a felperes közreműködésével a kérelmező munkáltatója adta, így a kérelmező saját bankszámláján keresztül azzal

rendelkezhetett. A felperes eljárása a kérelmező megtévesztését okozta, ugyanis a törvényi határidőn belül rendelkezésre bocsátott munkáltatói kölcsön és a felperesi kötelezettségvállaló nyilatkozat miatt azt gondolhatta, hogy a munkáltatói kölcsönből származó összeg beérkezésének határideje az AXA Bankhoz a kérelem benyújtásától számított 60. nap, azaz 2012. február 7. napja. Az ajánlás szerint a fogyasztó végtörlesztése megghiúsulásának oka a munkáltatói kölcsönre tévesen kiállított felperesi kötelezettségvállaló nyilatkozat volt. Az alperes nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a kérelmező a munkáltatói kölcsön átutalásához a saját bankszámlaszámát adta meg, ugyanis a felperes az utalást 2012. január 30. napján indította, mely más számlára csak január 31-én, tehát a törvényes határidőn túl érkezett. Mindezekre figyelemmel az alperes a Ptk. 318. §-a, a Ptk. 339. § (1) bekezdése, a Ptk. 355. § (1) bekezdése alkalmazásával arra az álláspontra jutott, hogy a felperesnek a kérelmezőt olyan helyzetbe kell hoznia, mintha a végtörlesztése sikeres lett volna.

A felperes keresetében az ajánlás hatályon kívül helyezését kérte, mert annak tartalma nem felel meg a jogszabályoknak, a döntés sem jogalapjában, sem összecszerűségében nem megalapozott. Előadta, hogy a kérelmezővel kötött szerződését nem szegte meg, felelősségét csak a Ptk. 339. §-a alapján kellett volna vizsgálni, a felróhatóságot és a felek közrehatását a tanács pedig nem vizsgálta. Sérrelmezte, hogy a fogyasztó kérelmében a kártérítés konkrét összegét nem határozta meg, a tanács a kérelemben foglaltakon túlterjeszkedett. Vitatta az alperesi képviselő képviseleti jogosultságát is. Előadta, hogy a kérelmező a kárát nem bizonyította, ugyanis sem végtörlesztést, sem előtörlesztést nem teljesített, a hitelszerződése jelenleg is fennáll.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint eljárása megfelelt a jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 15 napon belül 20.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíjat. Az elsőfokú bíróság a per adatai alapján megállapította, hogy a felperes keresetlevelét a 2010. évi CLVIII. törvény (továbbiakban: Psztv.) 97. § (4) bekezdésében írt határidőn belül nyújtotta be. Az alperesi képviselő meghatalmazását szabályszerűnek tekintette. Nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a képviselő a meghatalmazását az előtt kapta, minthogy a jelen perben elbírált pertípust a törvény bevezette, a meghatalmazás ugyanis nem egyféle ügyre, hanem a PSZÁF ellen indított bármely perre vonatkozik. Az ügy érdemére vonatkozóan kiemelte: a felperes olyan anyagi jogszabályra nem hivatkozott, amelybe az alperesi döntés ütközne. Az, hogy az alperes - a felperes szerint - nem vizsgálta kellő mértékben a felróhatóságot, az ajánlás hatályon kívül helyezését nem eredményezheti. Nem találta az elsőfokú bíróság helytállónak azt a felperesi álláspontot sem, hogy a kérelmező kérelmén az alperesi határozat túlterjeszkedett, ez nem tekinthető a Psztv. 97. § (3) bekezdés a) pontja alapján megtámadási oknak. E körben az ítélet kiemelte, hogy a kérelem valóban nem pontos, azonban annak mellékletét képező panasz a kérelmet egyértelműen

tartalmazza. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra is, hogy az alperes eljárására is a polgári perrendtartás szabályait kell alkalmazni, a kérelmeket tartalmuk szerint kell elbírálni. Mindebből az következik, hogy az alperes döntésében nem terjeszkedett túl az eljárást megindító kérelemben foglaltakon, így eljárása megfelel a Psztv. előírásainak. Az alperesi határozat az összeg számítása vonatkozásában indokolást is tartalmaz, e körben irányadónak a végtörlesztésre a kérelem benyújtásától számított 60. napot tekintette.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezéssel élt, melyben annak megváltoztatásával a kereseti kérelmével egyező döntés meghozatalát, az ajánlás hatályon kívül helyezését kérte. Fellebbezése indokául előadta, hogy az ítélet téves jogi következtetéseken alapul, figyelmen kívül hagyva a kereseti kérelemben foglaltakat, ezért indokolása iratellenes megállapításokat tartalmaz. Álláspontja szerint az alperes döntésének tartalmában meg kell felelnie a vonatkozó jogszabályoknak, jelen esetben a Ptk. rendelkezéseinek. Tévedett az alperes, amikor szerződésszegésként értékelte a felperesi magatartást és a Ptk. 318. §-ára alapította ajánlását, továbbá figyelmen kívül hagyta a Ptk. 339. §-ában meghatározott követelményt. Továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy a jelen perre adott alperesi meghatalmazás nem szabályszerű, ugyanis a meghatalmazást a PSZÁF elnöke jóval az alperes létrejöttét és jelen per lehetőségét megteremtő jogszabály hatálybalépését megelőzően adta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a korábbi alperesi jogi képviselő általános meghatalmazása minden, a PSZÁF mint a polgári jog szabályai szerinti személyt érintő perbeli képviseletre, így az általa működtetett alperes neve ellen indított perekre is kiterjedt. Kiemelte, hogy a korábbi jogi képviselője részére a alperes neve ellen indított perekre szóló általános meghatalmazását mind az első-, mind a másodfokú bíróság előtt külön lajstromba vették, így a felperesnek a képviseleti joggal kapcsolatos előadása okafogyottá vált. Megítélése szerint a bíróság nem vizsgálhatta a perben a felperes kártérítési felelőssége konjunktív feltételeinek fennállását, ugyanis az egy polgári perre tartozó kérdés. A felperes szerződésszegő magatartást tanúsított: a fogyasztó végtörlesztés céljából kért munkáltatói kölcsönt, ehhez kapcsolódóan kötött hitelszámlája kezelésére szerződést a felperessel, és erre tekintettel állította ki a végtörlesztést megghiúsító hitelígérvényt a felperes.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéletábrla a fellebbezést a Pp. 256/A. § f) pontja alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A másodfokú bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az alperesi képviselő részére adott ügyvédi meghatalmazás megfelel-e a jogszabályoknak. A kereset benyújtásakor hatályos Psztv. 98. § (1) bekezdése értelmében a alperes neve az általa hozott ajánlás hatályon kívül helyezése íránt indított perben jogképességgel és cselekvőképességgel rendelkezik. Az alperes perbeli jogképessége arra írányul,

hogyan perelhető legyen és a perben nyilatkozatot tegyen, illetve az ehhez szükséges meghatalmazást adjon képviselte ellátására. Az eljárás során az alperes jogi képviselője a 2012. október 10. napján érkezett ellenkérelmében hivatkozott a Fővárosi Törvényszék előtt 21/2001. szám alatt a PSZÁF mint meghatalmazó által adott általános meghatalmazására, míg fellebbezésében a Fővárosi Törvényszék előtt 44/2013. szám alatt, a Fővárosi Ítéltábla előtt 110/2013. szám alatt bejegyzett, az alperes által adott általános meghatalmazására. Az alperes a fellebbezési eljárásban bejelentette, hogy korábbi jogi képviselője meghatalmazása megszűnt és csatolta **ZZ** jogtanácsos részére adott meghatalmazását. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes képviselte az eljárás során szabályszerű volt. Amennyiben az alperesi képviselő képviseleti joga hiányában esetlegesen álképviselőként járt volna el, a képviselt az álképviselő cselekményét utólag jóváhagyhatja és ezáltal érvényessé válik, és ugyanaz a hatása, mint amikor a képviseleti jog fennáll vagy a képviselt maga nyilatkozik [Ptk. 221. § (1) bekezdés]. Az alperes az eljárás során mindvégig állította, hogy **KK** a részére adott meghatalmazások alapján szabályszerűen járt el. Ezzel a nyilatkozatával a 21/2001. szám alatti meghatalmazás alapján eljáró képviselő cselekményét is jóváhagyta.

Téves a felperesnek az az álláspontja, hogy az alperes a fogyasztó kérelmén túlterjeszkedett. Tény, hogy a 2012. július 10. napján kelt fogyasztói kérelem elnevezésű formanyomtatvány 2. oldalán a fogyasztó az alperes döntésére tett indítványként azt jelölte meg, hogy az ügyében az OTP Bankot is kéri bevonni. Azonban a kérelem első oldalán feltüntette a felpereshez benyújtott korábbi panaszát, melyben konkrétan megjelöli, hogy kéri a felperes hibájából meghiúsult végtörlesztése 180 forint és a mai napi - 2012. július 10. - árfolyam-különbözetének megfizetését. Figyelemmel a fogyasztói kérelem ezen bekezdésére, valamint a kérelemhez mellékelt felpereshez címzett panaszbeadványra, a Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az alperes ajánlásában a fogyasztói kérelemben foglaltakon nem terjeszkedett túl.

Helyesen mutatott rá a felperes fellebbezésében, hogy a fogyasztóval a munkáltatói kölcsön visszafizetéséről szóló megállapodást kötött, melyet nem szegett meg. Ezért tévesen hivatkozott az alperes ajánlásában a Ptk. 318. § (1) bekezdésére.

Helytállóan állapította meg az alperes és az elsőfokú bíróság határozatában, hogy a felperes 2012. január 19. napján tévesen adott a kérelmezőnek kötelezettségvállaló nyilatkozatot, miszerint a folyósításhoz meghatározott követelmények teljesítése esetén a 400.000 forint kölcsön teljes összegét a végtörlesztés teljesítése érdekében legkésőbb a végtörlesztési igény bejelentésnek a végtörlesztéssel érintett bank számára történt benyújtásától számított 60 napon belül rendelkezésre bocsátja. A másodfokú bíróság is egyet ért azzal az állásponttal, miszerint a munkáltatói kölcsön a végtörlesztés szempontjából saját erőforrásnak minősült, így annak a beérkezési ideje 2012. január 30. napja volt. A felperes a pénzüsszeget a fogyasztó által megjelölt számlára határidőben nem utalta át, ezért a fogyasztó a végtörlesztéshez szükséges feltételeket a felperesnek felróható okból nem tudta teljesíteni. Nincs jelentősége annak, hogy a fogyasztó a felperesnek a saját

bankszámlájának a számát adta meg, hiszen a fogyasztó nem volt elzárva attól, hogy az arra határidőben megérkező pénzösszeget esetlegesen továbbutalja vagy akár készpénzben felvegye és az AXA Bankhoz befizesse. Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a felperes jogellenes magatartást tanúsított, mellyel a fogyasztónak kárt okozott. Az alperes ajánlásának rendelkező részéből egyértelműen meghatározható a tartozás összege, a 2012. január 30. napján az AXA Banknál jegyzett CHF lakáscélú hiteltörlesztés árfolyama, továbbá ugyanezen összegű CHF tartozásnak a 180 HUF/CHF árfolyammal számított összege, ennek különbözete. Mivel a fogyasztó a fenti okból a végtörlesztés lehetőségével nem tudott élni, ezért őt a felperesi magatartással összefüggésben kár érte. Így a Ptk. 339. § (1) bekezdése alkalmazásával az alperes jogszabálysértés nélkül hozta meg ajánlását.

Megjegyzni ugyanakkor az ítéletábra, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperes eljárására a Polgári Perrendtartás szabályai irányadónak ítélte, mivel az alperes saját eljárási szabályzattal rendelkezik, mely a peres eljárás során csatolásra került.

A kifejtetekre figyelemmel a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján a fenti indokolásbeli pontosítással helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság kötelezte a felperest az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján határozott meg.

, 2014. augusztus 26.

. Németh László s.k.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes s.k.. Merőtey Anikó s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelűl:

ódi Zsuzsanna
tisztviselő